

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล ของนิสิตมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ธิญาดา พิชญาสกุล¹ และสวัสดี วรรณรัตน์²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของนิสิต 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมของนิสิตที่มีต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลแต่ละชั้นปี 3) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ และทักษะของนิสิตที่มีต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งมีที่ตั้งหรือวิทยาเขตอยู่ในจังหวัดชลบุรีจำนวน 415 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ จำนวนหรือความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน วิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่านิสิตทุกชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นระหว่างชั้นปีที่1 ($\bar{X}=14.98$) และชั้นปีที่3 ($\bar{X}=13.55$) นิสิตทุกชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=14.41$) และมีทักษะเห็นด้วยเชิงบวกต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล ในด้านการสำรอง การออมเงิน ($\bar{X}=3.78$) การวางแผนการลงทุน การบริหารรายจ่าย ($\bar{X}=3.67$) ด้านการทำประกันและการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงิน ($\bar{X}=3.61$) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นิสิตทุกชั้นปีมีพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลในระดับน้อย ($\bar{X}=2.48$) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรทักษะ

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการเงินและการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ชลบุรี อีเมล : tiyadah.p@ku.ac.th

²อาจารย์ ดร. โครงการปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

การบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับตัวแปรพฤติกรรม
การบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ : 1. การบริหารความเสี่ยงทางการเงิน 2. การวางแผนการเงินส่วนบุคคล
3. นิสิตระดับปริญญาตรี

Factors affecting risk management in relation to personal financial planning of undergraduated in Chonburi province

Tiyadah Pichayasupakoon³ and Sawat Wanarat⁴

Abstract

The objectives of this research were to: 1) investigate undergraduate students' of knowledge and understanding of, attitude toward, and behavior related to personal financial risk management, 2) compare the level of knowledge and understanding of, attitude toward, and behavior related to personal financial risk management of undergraduate students in each year level, and 3) examine the correlation between students' knowledge of and attitude toward personal financial risk management. Samples were 415 undergraduate students within universities located in Chonburi province selected using multi-stage random sampling. A questionnaire was employed to gather data. Data were analyzed, using a statistical package program. The following statistics were calculated: percentage, mean, pearson product moment correlation coefficient, standard deviation, analysis of variance and multiple regression. The findings indicated that students of different year level do not have statistically significantly different level of knowledge, understanding of, attitude towards and behavior related to personal financial risk management, except between the first year ($\bar{X}=14.98$) and third year ($\bar{X}=13.55$) students. On average, students in all year levels have medium knowledge and understanding of risk management ($\bar{X}=14.41$). Regarding attitude, students positively agree with personal financial risk management. There is no statistically significant difference among students of different year levels in terms of savings ($\bar{X}=3.78$), the investment planning and expenses management ($\bar{X}=3.67$), insurance and management of financial credits ($\bar{X}=3.61$). Students of all year levels score

³ Assistant Professor at Department of Finance and Accounting, Faculty of Management Science, Kasetsart University, Sriracha Campus, Chonburi, Thailand.

Email address: tiyadah.p@ku.th

⁴ Lecturer, Ph.D at Doctor of Philosophy Program in Business Administration, Kasetsart University Bang Khen Campus, Bangkok, Thailand.

low in terms of personal financial risk management behavior ($x^2=2.48$) and there is no statistically significant difference when comparing students of different levels. The multiple regression analysis showed that “the attitude toward risk management variable was negatively correlated with personal financial **risk management** behavior at the significance level of .05.

Keywords: 1. Financial risk management 2. Personal financial planning
3. Undergraduated

บทนำ

ในปี ค.ศ. 1980 เกิดปฏิกิริยาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จากการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนผลผลิตอุตสาหกรรมในญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีใต้ ที่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 17 ของทั่วโลก (Somkid Phutthasri & Supphanat Sasiwuthiwat, 2014) และในปี ค.ศ. 2008 เกิดเหตุการณ์สำคัญทางเศรษฐกิจโลกจากวิกฤตการณ์แฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger Crisis) ทั้งนี้ สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจนั้นมาจากการดำเนินธุรกิจที่เน้นเพียงผลกำไรโดยไม่สนใจถึงผลเสียหายที่เกิดขึ้นของทั้งสถาบันการเงินที่นำความเสี่ยงจากการกู้ยืมมาแปลงเป็นสินค้าที่ซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์เพียงเพื่อหวังเก็งกำไรจากอสังหาริมทรัพย์ในยามที่ดอกเบี้ยต่ำลงโดยมิได้คำนึงถึงความสามารถในการจ่ายเงินเมื่อเกิดปัญหา (Sarut Petchsakunwong, 2011) ประเทศไทยประสบวิกฤตเศรษฐกิจครั้งใหญ่ที่สุดเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 โดยได้ประกาศเปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่เป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวภายใต้การจัดการ (managed float) จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ความมั่นคงทางเศรษฐกิจพังทลายจนต้องขอได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (Boonlab Phusuwan, Pokpong Janwit, & Phavin Siriprapanukul, 2013)

วิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นกับเศรษฐกิจของประเทศไทย ปัญหาส่วนหนึ่งมาจากความผิดพลาดในการวางแผนทางการเงินและการบริหารความเสี่ยงที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารการเงินส่วนบุคคล (personal finance) เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยจัดสรรระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเพื่อรับมือกับความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดขึ้นในอนาคต (Cupic, 2015; Pamela et al., 2013) โดยมีการวางแผนการใช้เงิน ออมเงินและการลงทุนที่สมดุลกับรายได้และการใช้จ่าย (Sukjai Namphud, 2000; Phayap Khowleung, 2005; Sukjai Namphud & Anuchnat Jeroenjittakam, 2008; Jarupron Wainan, 2009)

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยหลังวิกฤตเศรษฐกิจนั้นภาคตะวันออกเป็นภาคที่มีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจสูงสุดเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ ของประเทศ ทั้งนี้ รายได้รวมของภาคตะวันออกซึ่งพิจารณาจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 12 ต่อปีตลอดช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ซึ่งมากกว่ารายได้รวมของประเทศที่มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 8 ทำให้นักลงทุนหลายรายสนใจเข้าไปก่อตั้งโรงงานในภาคตะวันออกมากขึ้น (Kasikorn Research Center, 2016) และจากความต้องการแรงงานระดับปริญญาตรีและความสำคัญของจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของนิสิตมหาวิทยาลัยในจังหวัดชลบุรีจึงเป็นสิ่งที่สามารถนำมา

เป็นแนวทางในการประเมินถึงการบริหารความเสี่ยงทางการเงินในอนาคต ซึ่งหากนิสิตขาดความรู้ความเข้าใจการบริหารความเสี่ยงและการวางแผนทางการเงินที่ถูกต้องย่อมส่งผลให้อาจเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจของประเทศได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของนิสิต
- 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และพฤติกรรมของนิสิตที่มีต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลแต่ละชั้นปี
- 3) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจและทักษะคิดของนิสิตที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร ศึกษาเฉพาะนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐสังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดชลบุรี

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาเฉพาะความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และพฤติกรรมในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของนิสิตระดับปริญญาตรีในด้านการสำรองและการออมเงิน ด้านการวางแผนการลงทุนและบริหารค่าใช้จ่าย และด้านการทำประกันและการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงิน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความเสี่ยงของบุคคล หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจบนความไม่แน่นอน โดยมีความพยายามเพื่อปกป้องผลประโยชน์ที่อยู่บนความไม่แน่นอนจากปัจจัยที่อาจมีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ (Hwang, 2014; Probohudono et al., 2013) ปัจจัยเสี่ยงจำแนกออกเป็น 4 ลักษณะคือ ด้านยุทธศาสตร์ ด้านปฏิบัติการ ด้านการเงินและด้านความปลอดภัยจากร่างกายและทรัพย์สิน (The Office of Internal Audit Kasetsart University, 2009; Association of Internal Auditors of Thailand and The Stock Exchange of Thailand, 2008) ได้อธิบายถึงการบริหารความเสี่ยงส่วนบุคคลคือ กระบวนการที่ใช้ในการระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง และการกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงจากความเชื่อและทัศนคติ ในด้านการศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยที่สอนทางด้านบริหารธุรกิจในประเทศสหรัฐอเมริกา (American Association of Collegiate School of Business: AACSB) ได้ให้ความสำคัญของ

การจัดการเรียนในวิชาที่เกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยจัดเป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษา (Joel et al., 2004)

ความเสี่ยงทางการเงิน หมายถึง ความเสี่ยงจากการจัดหาเงินทุนที่ได้มาจากการก่อหนี้ซึ่งเป็นผลต่อภาระการจ่ายดอกเบี้ยและเงินต้นเมื่อครบกำหนด แบ่งความเสี่ยงเป็นด้านตลาด ด้านความไม่สอดคล้องระหว่างสินทรัพย์และหนี้สิน ด้านสภาพคล่อง และด้านเครดิต (Nareumol Saardchom, Bussakorn Watcharasriroj, & Vasita Boonsathorn, 2008; Aurora & Bacovia, 2009)

การบริหารทรัพย์สินและเครดิตส่วนบุคคล หมายถึง การบริหารเงินสด เงินฝากธนาคาร เงินลงทุนในกองทุน อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดทำงบประมาณเงินสดเพื่อสำรองและคาดการณ์เงินสดไว้ใช้จ่ายในการดำเนินงานปกติ หรือกรณีที่เกิดเหตุการณ์ผิดปกติ (Joehnk et al., 2011)

การบริหารรายจ่ายส่วนบุคคล หมายถึง การจัดสรรรายจ่ายตามความจำเป็นให้เพียงพอและเหมาะสมตามปัจจัยขั้นพื้นฐานของการดำรงอยู่ โดยมีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายล่วงหน้าที่ยืดหยุ่นเหมาะสมกับรายรับ (Phayap Khawleung, 2005; Sukjai Namphud & Anuchnat Jeroenjittakam, 2008; Joehnk et al., 2011)

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยพบว่า มีงานวิจัยใน 2 กลุ่มคือ กลุ่มศึกษาถึงความสำคัญในการศึกษาวิชาด้านการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย และกลุ่มศึกษาถึงความเสี่ยงทางการเงินและการจัดการทางการเงินส่วนบุคคล

Jaclyn และ Margot (2013) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดลำดับวิชาการเงินส่วนบุคคลและวิชาการจัดการทางการเงินของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะเศรษฐศาสตร์ ซึ่งพบว่าหากจัดให้มีการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลพร้อมกับวิชาการจัดการทางการเงินจะส่งผลต่อคะแนนและการสอบผ่านของนักศึกษาในทางที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ Javine (2013) ทำการศึกษาถึงความรู้ทางการเงินของนักศึกษากองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำเป็นกลุ่มที่มีหนี้สินต่อกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับสูงและนักศึกษาที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วยตนเองมีภาระหนี้สินต่อบัตรเครดิตอยู่ในเกณฑ์สูง

Britt et al. (2015) ทำการศึกษาถึงภาวะวิกฤตทางการเงินและการให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งพบว่า การให้คำปรึกษาทางการเงินกับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการทางการเงินและมีปัญหาเรื่องการบริหารรายจ่ายช่วยให้ นักศึกษามีทัศนคติและความรู้ทางการเงินดีขึ้น Fisher et al. (2015) ศึกษาถึง

พฤติกรรมกรรมการออมของครอบครัวรายได้ปานกลาง พบว่าระดับความรู้ ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการออม และการบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ Ning และ Paula (2015) ศึกษาถึงการพัฒนาความรู้ทางการเงินของนักลงทุน โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานทางการศึกษาและประสบการณ์ทางการเงินของนักลงทุนที่มีต่อการพัฒนาความรู้ทางการเงิน ซึ่งพบว่านักลงทุนที่มีพื้นฐานการศึกษาด้านการเงินมีพัฒนาการความรู้และการตัดสินใจทางการเงินที่ดีกว่านักลงทุนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านการเงินโดยตรง Minimol และ Lakshmi (2013) ศึกษาถึงทักษะทางการเงินที่มีความความสัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติทางการเงินกรณีศึกษานักลงทุนในประเทศตุรกีพบว่า ความรู้และทัศนคติทางการเงินมีผลเชิงบวกต่อทักษะทางการเงิน Ana (2015) ได้ทำการศึกษาถึงการบริหารการเงินภาคครัวเรือนของชนชั้นกลางในประเทศบราซิล พบว่าชนชั้นกลางในบราซิลส่วนใหญ่ยังขาดทักษะความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการทางการเงิน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณโดยการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยในจังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล โดยแบ่งเป็น 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือในการสำรวจ ชั้นที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตมหาวิทยาลัยในจังหวัดชลบุรี และชั้นที่ 3 สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของนิสิตมหาวิทยาลัยในจังหวัดชลบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 34,616 คน จากนั้นทำการสุ่มแบบกรณีที่มีประชากรมีจำนวนแน่นอนโดยใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน ทั้งนี้ เพื่อให้ได้สัดส่วนที่เท่ากันผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน และทำการหากกลุ่มตัวอย่างด้วยเทคนิคการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage sampling) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster sampling) และกำหนดโควตา (quota sampling) ชั้นปีละ 100 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (convenience sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งทำให้สามารถจำแนกพฤติกรรมความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการสำรองและการออมเงิน ด้านการวางแผนการลงทุนและการบริหารค่าใช้จ่าย และ

ด้านการทำประกันและการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงิน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบวัดความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล เป็นแบบตรวจสอบรายการโดยกำหนดให้มีคำตอบ 2 แนวคือ ใช่และไม่ใช่ (ใช่ = 1 ไม่ใช่ = 0) ตอนที่ 3 ทศนคติต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ (คะแนนจาก 1 - 5) และตอนที่ 4 แบบวัดพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ (คะแนนจาก 1 - 5) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ แบบสอบถามวัดระดับความรู้ความเข้าใจ ใช้เกณฑ์ค่าร้อยละคือ ร้อยละ 81 ขึ้นไป หมายถึง ระดับมากที่สุด ร้อยละ 61 - 80 หมายถึง ระดับมาก ร้อยละ 41 - 60 หมายถึงระดับปานกลาง ร้อยละ 21 - 40 หมายถึง ระดับน้อย และระดับต่ำกว่าร้อยละ 20 หมายถึง ระดับน้อยมาก แบบประเมินค่า 5 ระดับ แปลผลจากค่าเฉลี่ยของทัศนคติและพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงดังนี้ 4.51 – 5.00 เห็นด้วยอย่างยิ่งหรือระดับมากที่สุด 3.51 – 4.50 เห็นด้วยหรือระดับมาก 2.51 – 3.50 ไม่มีความคิดเห็นเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือระดับปานกลาง 1.51 – 2.50 ไม่เห็นด้วยหรือระดับน้อย และ 1.00 – 1.50 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งหรือระดับน้อยมาก (Boonchom Srisaard, 2002)

ตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยนำแบบสอบถามไปทดลองเก็บข้อมูลกับนิสิตจำนวน 50 คน โดยการวิเคราะห์ด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson: KR20) เพื่อหาความสัมพันธ์และค่าความเชื่อมั่นรายข้อ ในส่วนของความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.67 และวิเคราะห์โดยวิธีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา คอรันบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ในส่วนของทัศนคติต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล ค่าที่ได้คือ .805 และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล ค่าที่ได้คือ .895

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ระหว่างวันที่ 3-17 มิถุนายน 2559 มีผู้ทำการตอบแบบสอบถามออนไลน์ทั้งสิ้น 498 คน และมีผู้ให้ข้อมูลไม่สมบูรณ์จำนวน 80 คน เหลือข้อมูลที่นำมาใช้ทั้งสิ้น 415 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) และสถิติเชิงอนุมานคือการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

การศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของนิสิต

จากการศึกษาพบว่า นิสิตทุกชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.41 จากคะแนนเต็ม 25 มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 จากคะแนนเต็ม 5 และมีพฤติกรรมในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 จากคะแนนเต็ม 5 ทั้งนี้พบว่า นิสิตทุกชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นความรู้ความเข้าใจในของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล (N = 415 คน)

	ชั้นปี 1		ชั้นปี 2		ชั้นปี 3		ชั้นปี 4		รวม		F	Sig
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
ระดับความรู้ความเข้าใจ	14.98	3.96	14.54	3.59	13.55	4.04	14.55	3.18	14.41	3.73	2.76	0.042
	(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)			
ระดับทัศนคติ	3.68	0.57	3.66	0.62	3.59	0.57	3.80	0.59	3.68	0.59	2.21	0.086
	(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)			
ระดับพฤติกรรม	2.38	0.63	2.58	0.66	2.47	0.70	2.47	0.60	2.48	0.65	1.73	0.158
	(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)			

การศึกษาเปรียบเทียบ ระดับความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลแต่ละชั้นปี

นิสิตทุกชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลในด้านการสำรองและการออมเงินในระดับมาก (61.42%) รองลงมาคือ ด้านการวางแผนการลงทุนและการบริหารค่าใช้จ่ายในระดับปานกลาง (54.37%) และด้านการทำประกันและการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง (57.22%) โดยนิสิตทุกชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลในทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลจำแนกรายด้าน (N = 415คน)

ความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	จำนวนนิสิตที่ตอบภูกรายด้าน					F	Sig
	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4	รวม		
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ		
ด้านการสำรองและการออมเงิน	61.91 (มาก)	61.41 (มาก)	58.86 (มาก)	63.47 (มาก)	61.42 (มาก)	1.39	0.244
ด้านการวางแผนการลงทุนและการบริหารค่าใช้จ่าย	57.31 (ปานกลาง)	54.25 (ปานกลาง)	49.76 (ปานกลาง)	56.07 (ปานกลาง)	54.37 (ปานกลาง)	2.07	0.103
ด้านการทำประกันและการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงิน	60.48 (ปานกลาง)	58.79 (ปานกลาง)	54.05 (ปานกลาง)	55.45 (ปานกลาง)	57.22 (ปานกลาง)	1.88	0.132

นิสิตมีทัศนคติเห็นด้วยต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลในทุกด้านโดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ทัศนคติต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลจำแนกเป็นรายด้าน (N = 415 คน)

ทัศนคติต่อการบริหาร ความเสี่ยงทางการเงิน ส่วนบุคคล	ระดับทัศนคตินิสิตรายด้าน										F	Sig
	ชั้นปี 1		ชั้นปี 2		ชั้นปี 3		ชั้นปี 4		รวม			
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
ด้านการสำรองและ การออมเงิน	3.74	0.79	3.79	0.87	3.67	0.81	3.91	0.80	3.78	0.82	1.64	0.180
	(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)			
ด้านการวางแผน การลงทุนและ การบริหารค่าใช้จ่าย	3.72	0.67	3.62	0.74	3.59	0.70	3.73	0.70	3.67	0.70	1.04	0.373
	(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)			
ด้านการทำประกัน และการบริหาร ความน่าเชื่อถือ ทางการเงิน	3.58	0.795	3.57	0.77	3.52	0.77	3.77	0.75	3.61	0.77	2.04	0.107
	(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)		(เห็นด้วย)			

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตมีทัศนคติที่เห็นด้วยกับด้านการสำรองและการออมเงิน ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือเห็นด้วยกับการวางแผนลงทุนและการบริหารค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.70) และเห็นด้วยกับด้านการทำประกันและการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงิน ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.77)

จากการศึกษาทัศนคติต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลพบว่านิสิตทุกชั้นปีส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการบริหารความเสี่ยงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4

นิสิตมีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล โดยในด้านการสำรองและการออมเงินนิสิตเห็นด้วยทุกข้อ ยกเว้นการลงทุนในกองทุน LTF หรือ RMF สามารถทำได้ตลอดเวลา นิสิตไม่มีความเห็นเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.10)

ด้านการวางแผนลงทุนและการบริหารค่าใช้จ่ายพบว่า นิสิตเห็นด้วยทุกข้อ ยกเว้นการลงทุนตามหลักการลงทุนที่ดี ส่งผลให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุน และการซื้อพันธบัตรรัฐบาลเป็นการลงทุนที่มีความปลอดภัย นิสิตไม่มีความคิดเห็นเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 1.16 และ $\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.99)

ด้านการทำประกันและการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงินพบว่า นิสิตเห็นด้วยทุกข้อยกเว้นการทำประกันภัยรถยนต์ชั้นหนึ่งมีเบี้ยประกันที่สูงแต่เหมาะสมกับความคุ้มครองที่ได้รับ และการใช้บัตรเครดิตหรือบัตรเครดิตซื้อสินค้าเป็นการเสี่ยงต่อหนี้สินในอนาคต นิสิตไม่มีความคิดเห็นเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 1.00 และ $\bar{X} = 3.48$, S.D. = 1.10)

ตารางที่ 4 ทศนคติต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลจำแนกเป็นรายข้อ
(N = 415 คน)

ทัศนคติต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับทัศนคติของนิสิต			
	$\bar{X}$	S.D	F	Sig
ด้านการสำรองและการออมเงิน				
1. การออมเป็นสิ่งจำเป็นถึงจะมีระบบประกันสังคมและบัตรประกันสุขภาพแล้วก็ตาม	3.92	1.11	1.90	0.129
2. การออมไม่เป็นอุปสรรคในการนำเงินมาใช้จ่ายตามที่ต้องการ	3.81	1.13	1.47	0.221
3. การสำรองเงินสดหรือการเก็บเงินโดยฝากธนาคารทุกเดือนเป็นสิ่งจำเป็น	4.01	1.08	1.83	0.140
4. การลงทุนในกองทุน LTF หรือ RMF สามารถทำได้ตลอดเวลา	3.37	1.10	0.06	0.976
ด้านการวางแผนการลงทุนและการบริหารค่าใช้จ่าย				
5. บัญชีครัวเรือนเป็นสิ่งจำเป็น	3.86	1.05	2.86	0.037
6. การกู้เงินออกระบบเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำ	3.92	1.14	0.37	0.773
7. การลงทุนตามหลักการลงทุนที่ดี ส่งผลให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุน	3.48	1.16	0.49	0.687
8. การซื้อพันธบัตรรัฐบาลเป็นการลงทุนที่มีความปลอดภัย	3.42	0.99	0.14	0.930
9. เหตุการณ์ทางการเมืองคือปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน	3.66	1.12	0.58	0.624
ด้านการสำรองและการออมเงิน				
10. การทำประกันสุขภาพเป็นสิ่งจำเป็นแม้มีสุขภาพแข็งแรง	3.80	0.98	1.21	0.305
11. การทำประกันอุบัติเหตุ เป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิต	3.87	1.02	1.78	0.149
12. การทำประกันภัยรถยนต์ชั้นหนึ่งมีเบี้ยประกันที่สูงแต่เหมาะสมกับความคุ้มครอง	3.27	1.00	1.19	0.310
13. การใช้บัตรเครดิตหรือบัตรเครดิตซื้อสินค้าเป็นการเสี่ยงต่อหนี้สินในอนาคต	3.48	1.10	2.60	0.052

ในด้านพฤติกรรมพบว่านิสิตมีพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลในทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 5

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตมีพฤติกรรมด้านการทำประกันในรูปแบบต่างๆ และการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงินในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ ด้านการสำรองและการออมเงินในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.36$, S.D. = 0.89) และด้านการวางแผนลงทุนและการบริหารค่าใช้จ่ายในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.84)

ตารางที่ 5 พฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลจำแนกตามรายด้าน (N = 415 คน)

พฤติกรรมการบริหาร ความเสี่ยงทางการเงิน ส่วนบุคคล	ระดับพฤติกรรมของนิสิตรายด้าน										F	Sig
	ชั้นปี 1		ชั้นปี 2		ชั้นปี 3		ชั้นปี 4		รวม			
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
ด้านการสำรองและ การออมเงิน	2.26	0.86	2.45	0.93	2.41	0.91	2.31	0.87	2.36	0.89	0.95	0.413
	(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)			
ด้านการวางแผน การลงทุนและ การบริหารค่าใช้จ่าย	2.20	0.74	2.35	0.88	2.18	0.88	2.21	0.88	2.23	0.84	0.89	0.442
	(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)			
ด้านการทำประกัน และการบริหาร ความน่าเชื่อถือ ทางการเงิน	2.53	0.73	2.77	0.775	2.65	0.79	2.69	0.64	2.66	0.74	1.96	0.118
	(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)			

จากการศึกษาพบว่านิสิตทุกชั้นปีส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 6

ด้านการสำรองและการออม พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงโดยการสำรองเงินไว้ในบัญชีเงินฝากประจำแบบ 12 เดือนหรือนานกว่านั้น ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 1.23) รองลงมาคือการเป็นสมาชิกและ/หรือมีเงินฝากกับสหกรณ์ออมทรัพย์ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.52$, S.D. = 1.25) และมีการสำรองเงินโดยแปลงให้อยู่ในรูปของที่ดินหรือสังหาริมทรัพย์ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 1.19)

ด้านการวางแผนลงทุนและการบริหารค่าใช้จ่าย พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล โดยการกั๊ยเงินจากเพื่อนหรือคนรู้จักในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 1.17) รองลงมาคือการซื้อสินค้าโดยวิธีการผ่อนชำระ ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 1.12) และการลงทุนซื้อพันธบัตรรัฐบาล ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.13$, S.D. = 1.16)

ด้านการประกันในรูปแบบต่างๆ และการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงิน พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล โดยการทำประกันอุบัติเหตุ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = 1.27) รองลงมาคือการทำประกันชีวิต ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 1.34) และการทำประกันสุขภาพ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 1.24)

ตารางที่ 6 พฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลจำแนกตามรายข้อ (N = 415 คน)

พฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับพฤติกรรมของนิสิต			
	$\bar{X}$	S.D	F	Sig
ด้านการสำรองและการออมเงิน				
1. สำรองเงินไว้ในบัญชีเงินฝากประจำแบบ 12 เดือนหรือนานกว่านั้น	2.58	1.23	2.46	0.062
2. เป็นสมาชิก และ/หรือ มีการฝากเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์	2.52	1.25	0.69	0.555
3. มีการสำรองเงินโดยแปลงให้อยู่ในรูปของที่ดินหรือสิ่งทรมิทรัพย์	2.25	1.19	3.55	0.015
4. ลงทุนโดยการ ซื้อ-ขาย หุ้นในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อรับเงินปันผลจากกำไรของหุ้น	2.08	1.16	1.27	0.282
ด้านการวางแผนการลงทุนและการบริหารค่าใช้จ่าย				
5. ลงทุนซื้อพันธบัตรรัฐบาล	2.13	1.16	0.57	0.629
6. ลงทุนซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์	1.98	1.11	0.62	0.599
7. กู้ยืมเงินจากเพื่อนหรือคนรู้จัก	2.48	1.17	1.12	0.338
8. ซื้อสินค้าโดยวิธีการผ่อนชำระ	2.34	1.12	1.51	0.210
ด้านการทำประกันและการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงิน				
10. ซื้อสินค้าโดยวิธีการผ่อนชำระผ่านบัตรเครดิต/เงินสด	2.23	1.21	1.14	0.330
11. มีบัตรเครดิต/เงินสดมากกว่า 1 ใบ	2.15	1.22	3.18	0.024
12. มีบัตรเครดิต/เงินสดหลายใบ	2.12	1.18	2.44	0.063
13. ทำประกันชีวิต	3.01	1.34	0.56	0.637
14. ทำประกันสุขภาพ	2.96	1.24	1.94	0.122
15. ทำประกันอุบัติเหตุ	3.16	1.27	2.53	0.056
16. ทำประกันภัยยานพาหนะ	2.81	1.37	4.32	0.005

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลดังแสดงในตารางที่ 7 พบว่า

พฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือในทิศทางตรงกันข้ามกับความรู้ความเข้าใจ เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.01$)

พฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับทัศนคติ เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -0.286$)

ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -0.020$)

ทัศนคติต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล (X_2) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอธิบายการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลได้ร้อยละ 8.2 อีกร้อยละ 91.8 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณา มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 0.62842 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปทัศนคติที่มีต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลได้เป็น $Y = 3.6677 - .315Att$

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของนิสิตที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล (N = 415คน)

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของนิสิต	พฤติกรรมกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	ความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	ทัศนคติต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล
พฤติกรรมกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	1.00		
ความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	-0.01	1.00	
ทัศนคติต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	-.286**	-0.02	1.00

**p<.01

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted	b	S.E. _{est}	β	t	Sig
			R ²					
ทัศนคติต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	.286 ^a	.082	.078	-.315	.052	-.286	-6.066*	.000

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig	Correlations			Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
(Constant)	3.667	.229		15.996	.000					
ความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	-.002	.008	-.012	-.257	.797	-.007	-.013	-.012	1.000	1.000
ทัศนคติต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล	-.315	.052	-.286	-6.066	.000	-.286	-.286	-.286	1.000	1.000

สรุปผลการวิจัย

ในภาพรวมพบว่านิสิตทุกชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติยกเว้นชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นิสิตมีทัศนคติเห็นด้วยในเชิงบวกต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล และนิสิตมีพฤติกรรมในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลในระดับน้อย

นิสิตทุกชั้นปีมีทัศนคติเห็นด้วยต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลในทุกด้านโดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นิสิตทุกชั้นปีมีพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลในทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตมีพฤติกรรมด้านการทำประกันในรูปแบบต่างๆ และการบริหารความน่าเชื่อถือทางการเงิน ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ด้านการสำรองและการออมเงินในระดับน้อย และด้านการวางแผนลงทุนและการบริหารค่าใช้จ่าย ในระดับน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล พบว่าพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความรู้ความเข้าใจและทัศนคติ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล (X2) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลวิจัย

ในภาพรวมนิสิตมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินในระดับปานกลาง แสดงว่านิสิตยังไม่เข้าใจการบริหารความเสี่ยงทางการเงินซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hasmet (2014) ที่ศึกษาทักษะทางการเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดทักษะทางการเงิน Pamela et al., (2013) ศึกษาความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และพบว่าส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Power et al. (2011) ที่ศึกษาความสามารถในการรับรู้ผลกระทบจากการวางแผนทางการเงินที่มีต่อนักศึกษาระดับปริญญาตรี และพบว่าพฤติกรรมการตัดสินใจทางการเงินของนักศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชาการบริหารความเสี่ยงทางการเงินมีทักษะและ

การตัดสินใจดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เรียนวิชาดังกล่าว และ Katalin (2014) ศึกษาเกี่ยวกับทักษะทางการเงินต่อการยอมรับความเสี่ยงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งพบว่า นักศึกษามีการบริหารความเสี่ยงทางการเงินโดยใช้ประสบการณ์มากกว่าการศึกษาในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของนิสิตทุกชั้นปีอยู่ในระดับน้อย และมีทัศนคติต่อการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลและพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งแสดงให้เห็นว่านิสิตยังขาดความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงควรทำการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้นิสิตได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล นอกจากนั้นควรมีการสร้างบรรยากาศในสถาบันให้นิสิตเกิดความตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคล และส่งเสริมให้เกิดทักษะความรู้ความเข้าใจในการบริหารและการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ถูกต้อง เพื่อช่วยสร้างภูมิคุ้มกันให้กับระบบการบริหารความเสี่ยงทางเศรษฐกิจของประเทศต่อไปในอนาคต

การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของนิสิตในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ และควรทำการศึกษาแยกกลุ่มของนิสิตตามสาขาวิชาที่ทำการศึกษา เพื่อให้เห็นถึงแนวโน้มต่อไปในอนาคตของการบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่วนบุคคลของแต่ละกลุ่มสาขาอาชีพ

References

- Ana Paula S.C. Miotto & Parente, J. (2015). Antecedents and Consequences of Household Financial Management in Brazilian lower-middle-Class. **Revista de Administracao de Empresas**, 55(1), 1A-15A.
- Association of Internal Auditors of Thailand and The Stock Exchange of Thailand. (2008). **Frame structure, risk management, enterprise integration: Guidelines** (กรอบโครงสร้างการบริหารความเสี่ยงขององค์กรเชิงบูรณาการ : แนวทางปฏิบัติ) (1st ed.). Bangkok: Amarin Printing and Publishing Public Co., Ltd.
- Aurora, C. & Bacovia, G. (2009). Basic principles of hedge accounting. **Journal of Munich Personal RePEc Archive**, 3, 1-14.
- Britt, et al. (2015). Financial stress and financial counseling: helping college students. **Journal of Financial Counseling & Planning**, 26(2), 172-186.
- Fisher, et al. (2015). Gender differences in saving behaviors among low-to moderate-income households. **Financial Services Review**, 24(1), 1-13.
- Hasmet SARIGUL. (2014). A survey of financial literacy among university students. **Journal of Accounting & Finance**. 64, 207-224.
- Hwang, H. J. (2014). A proposal for an open-source financial risk model. **Journal of Financial Regulation and Compliance**, 22(3), 219-234.
- Beierlein, J. J. & Neverett, M. (2013). Who takes personal Finance?. **Financial Services Review**, 22(2), 151-171.
- Javine, V. (2013). Financial knowledge and student loan usage in college students. **Financial Services Review**, 22(4), 367-387.
- Gold, J. I., Pryor, C., & Jagolinzer, P. (2004). Teaching Personal Financial Planning at Business Schools. **The CPA Journal**, 74, 68-70.
- Joehnk, et al. (2011). **Planning Your Personal Finance** (12th ed.). Australia: South-Western Cengage Learning.
- Kasikorn Research Center. (2016). **Construction Industry in the East (อุตสาหกรรมก่อสร้างในภาคตะวันออก)** [Online]. Retrieved February 9, 2016 from http://www.kasikornbank.com/SME/PublishingImages/Seminar/KSME_Analysis_01042556.pdf

- Katalin Huzdik, Daniel Beres and Erzsebet Nemeth. (2014). An empirical study of financial literacy versus risk tolerance among higher education students. **Public Finance Quarterly**, 59(4), 444-456.
- Khowleung, P. (2005). **Planning and money management (การวางแผนและบริหารเงินส่วนบุคคลด้วย Excel)** (1st ed.). Bangkok: KTP Comp Sulting Co.
- Krejcie R.V. & Morgan D. W. (1970). Determining sample size for research activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607-610.
- Minimol, M. C. & Harikumar, L. (2013). Relationship between financial knowledge, financial attitude and financial literacy: a study among Investors in Kerala. **International Journal of Applied Financial Management Perspectives**, 2(4), 699-704.
- Cupic, M. (2015). Risk management and corporate value. **Economic Horizons Journal**, 17(3), 215-228.
- Namphud, S. (2000). **Personal financial management strategies (กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล)** (3rd ed.). Bangkok: Thammasat University.
- Namphud, S. & Jeroenjittakam, A. (2008). **Personal financial management strategies (กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล)** (5th ed.). Bangkok: Thammasat University.
- Ning Tang, and Paula C. Peter. (2015). Financial knowledge acquisition among the young: The role of financial education, financial experience, and parents' financial experience. **Financial Services Review**, 24(2), 119-137.
- LaBorde, P. M., Mottnet, S., & Whalley, P. (2013). Personal financial literacy: perceptions of knowledge, actual knowledge and behavior of college students. **Journal of Financial Education**, 39(3/4), 1-30.
- Petchsakunwong, S. (2011). World Economic Crisis 2008-2009: Cause & Effect (วิกฤตเศรษฐกิจโลก 2008-2009 : สาเหตุและผลกระทบ). **Journal of Songkhla University**, 4(1), 51-65.
- Phusuwan, B., Janwit, P., & Siriprapanukul, P. (2013). **15 years of the economic crisis in 1997: Thailand where (15 ปี วิกฤตเศรษฐกิจ 2540 : ประเทศไทยอยู่ตรงไหน)** (1st ed.). Bangkok: Thaipublica Forum.

- Phutthasri, S. & Sasiwuthiwat, S. (2014). **Economic History of the World: The portable version (ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจโลก : ความรู้ฉบับพกพา)** (1st ed.). Bangkok: Open World Publishing House Co., Ltd.
- Power, M. L., Hobb, J. M., & Ober, A. (2011). An empirical analysis of the effect of financial education on graduating business students' perceptions of their retirement planning familiarity, motivation, and preparedness. **Risk Management and Insurance Review**, 14(1), 89-105.
- Probohudono, N. A., Tower, G. & Rusmin R. (2013). Risk disclosure during the global financial Crisis. **Social Responsibility Journal**, 9(1), 124–137.
- Saardchom, N., Watcharasriroj, B., & Boonsathorn, W. (2008). **CRO must guide a new generation of enterprise risk management (CRO ต้องรู้ คู่่มือการบริหารความเสี่ยงองค์กรยุคใหม่)** (1st ed.). Bangkok: Thanbooks Co.
- Srisaard, B. (2002). **Introduction to research (การวิจัยเบื้องต้น)** (5th ed.). Bangkok: Suviriyasan.
- The Office of Internal Audit Kasetsart University. (2009). **Enterprise-wide risk management manual: ERM manual (คู่มือการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร)** (3rd ed.). Bangkok: Globalgraphic.
- Wainan, J. (2009). **Risk management & insurance (การบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย)** (1st ed.). Bangkok: Mistercopy(Thailand).